

-DÜNYAYI GEZİYORUM-

Şirin

Beyaz İtalya
Yalanları!

Birsen Ekim Özen

TEYZEM İTALYA'DAYKEN

Fisto, yine gözlerini devirerek bize baktı ve ağzını aynı cümle ile açtı:

– Teyzem İtalya'dayken...

Hombili elini kaldırıp onu susturdu.

– Tamam Fisto, anladık. Teyzen İtalya'dayken çok şeyler görmüş. Teyzenin İtalya'ya gittiğine inanıyoruz. Artık anlatmasan olur mu?

Fisto, çok şaşırılmış gibi elini göğsüne koydu.

– Ben mi? Ben sizi sıktım mı yoksa? Ama sadece bilgi vermek istemiştim.

Ben hemen araya girdim:

- Yok öyle şey olur mu? Tabii ki sıkmadın!

Fisto'nun yüzü hemen rahatladı.

Aslında, o rahatlasın diye ben demin yalan söylemek zorunda kaldım.

Çünkü onun sürekli

teyzesini anlatmasından gerçekten

sıkılmıştık. Biraz önce bir televizyon

programında gördüğüm şeyi yapıp, birinin iyiliği için beyaz minik bir yalan

söylemişim. Bu gerçek bir yalan sayılmaz

yani...

İtalya sınırından geçtiğimizden beri Fisto, her gördüğü şeyi işaret edip konuşmuştu:

– Teyzem buralarda çok bisiklet var demişti... Teyzem şoförler hızlı araba kullanır demişti... Teyzem mutlaka peynir tadın demişti...

Fisto'ya kendimizi kaptırsak teyzesinin İtalyan olduğunu düşüneceğiz. Oysa teyzesi sadece üç gece, dört gün süren turlardan biriyle İtalya'yı gezmiş. İnsan üç günde İtalyanlar için söylenecek bu kadar çok şeyi nasıl biriktirebilir?

Ben düşündüklerimi çekinmeden söylerim, ama bu kez söyleyemiyorum. Çünkü aikido turnuvasında ülkemizi temsil ediyoruz. Grubumuzun yıldız oyuncusu da Fisto. Öğretmenimiz, birbirimizin moralini bozmamamız konusunda bizi defalarca uyardı. Fisto'nun morali de çok çabuk bozuluyor.

Alınıyor, kırılıyor, ağlıyor... Hasta bile olabiliyor. Bu kadar çok alınan, kırılan insanlara da gerçekler rahat rahat söylenemiyor tabii ki.

Beyaz yalanlarımla onun sağlıklı kalmasını sağlayabilirim belki. Çünkü ona bir şey olursa karşılaşmalara ben çıkıyorum. Başarılı olduğum da söylenemez.

Hatta bir kaç saniyede kendimi yerde buluyorum. Mesela

Almanya'daki turnuvada durumum aşağı yukarı böyleydi. Bu yüzden Fisto'nun başarısı konusunda çok hassasım ve haklıyım.

Ülkemi düşündüğüm için Fisto'ya sert bir şeyler söylemeye

hazırlanđını hissettiğim Hombili'ye kaşlarımla susmasını söyledim. O da sus-
tu.

Almanya'da hakkımızla yenildikten sonra minibüsle İtalya'ya doğru yola ıkmıştığk. Bu lke güzel bir ülkeye benziyor. Bir kere çok yeşil.

İtalya'ya yemyeşil dağları aşarak girdik. Yalnız yeşil derken bunun altını kocaman çizmek istiyorum. Ađaçlar o kadar çok, yeşil tonu o kadar fazlaydı ki benim yeşil diye oynamaya gittiğim parklar buraların yanında l gibi kalır.

Uçurumların üzerinde yükselen ağaçların arasından akan şelaleler vardı. Tünele girip çıkarak ilerleyen minibüsümüzün döndüğü her yeni virajda, yepyeni bir manzarayla karşılaştık. Ben yeşillikler karşısında fotoğraf çekmekten başka bir şey yapamazken, şimdi de çiftlikler başladı. Her yerde tarlalar ve çiftlikler var. Ben Avrupa’da hiç tarla olmaz sanıyordum.

– Öğretmenim, çok ilginç! Burada da tarlalar var.

– Neden ilginç olsun Şirincim! Herkesin karnını doyurması lazım. Çiftçiler, tarlalar olmasa aç kalırız.

Öğretmenimiz yine haklıydı. Sonuçta domatesler fabrikalarda yetişemez, karpuzlar atölyelerde büyütülemez.

Ben bunları düşünürken, öğretmenimiz de İtalyanların yemeklerinden bahsetmeye başladı:

– İtalyan mutfağı, dünyanın en önemli mutfaklarından biri. Bura–

